

1. Marts 1934 givne Grundlag vilde være ønskelig, og i Overensstemmelse med dette Synspunkt afsluttedes Forhandlingerne med Undertegnelse i Berlin den 24. Januar 1935 af den Overenskomst (med dertil hørende Slutprotokol), til hvis Ratifikation Rigsdagens Samtykke søges indhentet ved foranstaaende Forslag til Rigsdagsbeslutning. (Overenskomsten og Slutprotokollen er aftrykt som Bilag til nærværende Forslag).

Forinden Bestemmelserne i den nye Overenskomst omtales, skal blot for Fuldstændighedens Skyld nævnes, at det — da Forhandlingerne af tekniske Grunde ikke kunde tilendebringes inden Udløbet af Gyldighedsfristen for Overenskomsten af 1. Marts 1934 — var nødvendigt at træffe et Arrangement om midlertidig Forlængelse af denne sidste Overenskomst. Dette skete ved en Noteveksling den 22. December 1934 mellem den kgl. Gesandt i Berlin og Statssekretæren i det tyske Udenrigsministerium, jfr. Udenrigsministeriets Bekendtgørelse af 27. December 1934.

Art. I i Overenskomsten af 24. Januar 1935 gaar i første Række ud paa en Forlængelse af Overenskomsten af 1. Marts 1934 til Udgangen af Aaret 1935 (dog med Ret for Parterne til ligesom i 1934 at opsiges den til 1. September), men endvidere tages der i denne Artikel Sigte paa en yderligere Forlængelse, idet det siges, at Overenskomsten udover den 31. December 1935 forbliver i Kraft et Aar ad Gangen, saafremt de to kontraherende Regeringer er blevet enige derom inden Udløbet af Gyldighedsfristen. Tanken, der ligger til Grund for denne Bestemmelse, er den, at en Forlængelse af Overenskomsten ganske vist ikke bør kunne indtræde rent automatisk (ved „Ikke-Opsigelse“, saaledes som det ofte er Tilfældet ved mellemstatlige Aftaler, afsluttet for en bestemt Periode), men at der paa den anden Side til en Forlængelse kun skal kræves en simpel Konstatering af de to kontraherende Regeringers Forstaaelse herom, f. Eks. ved en Noteveksling.

Bestemmelsen i Art. II, 2. Stk. om, at Overenskomsten skal finde foreløbig Anvendelse allerede inden dens egentlige Ikrafttræden efter Udveksling af Ratifikationsdokumenterne, svarer ganske til Art. VI, 2. Stk. i Overenskomsten af 1. Marts 1934.

Slutprotokollen indeholder Bestemmelser dels om de ovenfor nævnte Regeringsudvalg, dels om saakaldte „blandede“ dansk-tyske Udvalg. I førstnævnte Henseende er man enedes om, at de i Kraft af Overenskomsten af 1. Marts 1934 alle-

rede bestaaende Udvalg — hvis Medlemmer er danske, resp. tyske Embedsmænd, repræsenterende de forskellige Statsforvaltningsgrene, der har Berøring med den dansk-tyske Samhandel — vedblivende skal bestaa. Disse Udvalgs Opgave er ifølge Slutprotokollen af 1. Marts 1934: i stadig umiddelbar Følgning med hinanden at behandle de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Gennemførelsen af Overenskomsten.

Paa Grundlag af de i Foraaret 1934 truffne Aftaler blev der i sin Tid, forsaa vidt angaar Indførsel af Slagtekvæg til Tyskland fra Danmark, nedsat et saakaldet blandet dansk-tysk Udvalg, som havde til Opgave at træffe Bestemmelse om, hvorledes denne Indførsel nærmere skulde finde Sted i Praksis. De i Løbet af Aaret 1934 indhøstede Erfaringer har vist, at Tanken om Nedsættelse af et saadant Udvalg var rigtig, og de to Regeringer er derfor nu paa Grundlag af de gjorte Erfaringer kommet overens om at indføre en Ordning med blandede Udvalg ogsaa paa andre Omraader. De er derfor blevet enige om ikke blot at lade det blandede Kvægudvalg bestaa videre, men ogsaa (Slutprotokollens Afsnit II) at nedsætte et nyt blandet Udvalg. Dette skal have til Opgave at drøfte Spørgsmaalet om Tilførslerne til de tyske Markeder af ikke-røget Svinespæk, slagtet Fjerkræ, Svinefedt, Smør, Ost og Æg samt Spørgsmaalet om Prisdannelsen og øvrige Afsætningsbetingelser for disse Produkter. I Udvalget skal have Sæde Sagkyndige, udnævnt af hver af de to Regeringer. Udvalget kan nedsætte Særudvalg for enkelte eller flere Varegrupper. Hver af de to Regeringer kan lade en Repræsentant overvære Udvalgenes Drøftelser.

Det paahviler de blandede Udvalg at fastsætte de til enhver Tid gældende bestemte Maksimums- og Minimumsgrænser for Salgspriserne til de tyske Aftagere af ikke-røget Svinespæk, Smør og Æg. Det samme kan vedkommende Udvalg ogsaa gøre for haard Ost. Den danske og den tyske Regering giver hinanden Tilsagn om, at de ved dertil egnede Foranstaltninger vil virke for, at de til enhver Tid af Udvalgene fastsatte Maksimums- og Minimumsgrænser overholdes.

De blandede Udvalg skal endvidere træffe Aftale om, med hvilke Mellemløb Fastsættelsen af Maksimums- og Minimumsgrænser for Salgspriserne skal revideres. Af praktiske Grunde er man blevet enig om, at Udvalgene kan vedtage, at Prisfastsættelserne skal finde Sted ved Af-